

Jongeren bazuin

Zoek eerst het Koninkrijk van God

Wie doet dat nog in deze tijd?

Als wij om ons heen kijken naar waar mensen mee bezig zijn, zoeken ze niet naar Gods Koninkrijk maar naar de dingen van de wereld: mooie spullen waar je mee voor de dag kunt komen; waarmee je indruk maakt op mensen. Is dit dan alles om voor te leven? Mattheus 6:31-34 zegt: "Maak u dan geen zorgen over wat u zult eten of aantrekken". Met dat soort dingen vulden de ongelovigen hun leven. Je hemelse Vader weet heel goed wat je allemaal nodig hebt. Geef het Koninkrijk van God en het doen van Zijn wil de hoogste plaats in je leven, al het andere zal je dan geschonken worden. In materiële dingen gaat heel veel tijd zitten. Mensen hebben het vaak druk, dat zie je elke dag op de weg, supermarkt en noem maar op. Ze zijn allemaal bezig om een zo mooi mogelijk leventje te creëren, en niet meer om God lief te hebben boven alles, en onze naasten als onszelf. Hoe vaak schieten wij daarin tekort omdat we te

druk zijn met onszelf. En dat de Heer ons elke keer weer vergeeft als wij in Zijn huis komen en als we dan denken wat de Here Jezus voor ons heeft gedaan: Hij heeft dat grote offer voor ons gebracht! Dan kunnen we toch niet anders dan huilen van blijdschap en willen we toch graag naar het huis van de Heer, om onze knieën voor Hem te buigen. Ik kan mij nog een artikel herinneren waarin stond dat de satan het ons zo druk mogelijk wil maken met de dingen van deze wereld zodat dat onze aandacht en gedachten niet meer op God gericht zijn. Klopt dat als we er over nadenken? Probeer God en Zijn koninkrijk zo veel mogelijk aandacht te geven, en denk er ook meer overna. Wij denken de hele dag door over van alles maar laat je gedachten meer gevuld worden met Gods plan. Dan gaan we al die mooie dingen van Zijn koninkrijk ontdekken, met vallen en opstaan, op bergen en in dalen.
E. Doppenberg

Inhoud van deze Jongerenbazuin

Zoek eerst het koninkrijk van God	pag. 1
Neem uw stoel op en wandel	pag. 2
Een spreuk	pag. 2
Doen in Juda	pag. 2
Hij wacht op jou	pag. 3
Over bidden:.....	pag. 4
Tijd om te bidden	pag. 4
Herfst	pag. 5
Verhalen van vroeger	pag. 6
Praten met God	pag. 7
Raar?	pag. 8
Balk en splinter	pag. 8

Herfstnummer met nadruk op bidden!

2012

De Jongerenbazuin is een uitgave van de Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland: www.hazknl.nl

Dit blad komt 4 keer per jaar uit, in een oplage van 250 stuks, verspreid over de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk en belangstellenden. Wilt u dit blad opgestuurd krijgen? Mail dan met redactie@jongerenbazuin.nl. Ga naar www.jongerenbazuin.nl om dit blad digitaal te bekijken.

Neem uw stoel op en wandel

Hoe herken je elkaar tegenwoordig nog als christen?

Laatst sjouwde ik een stoel naar boven vanuit de berging. Een oud dametje waarmee ik de lift deelde zei: 'Neem uw stoel op en wandel'. Hoeveel mensen weten nog wat dat inhoudt? Dat het een verwijzing is naar een uitspraak die Jezus deed? Ik begreep gelukkig meteen waar de vrouw op doelde, maar ik vroeg me toch af: hoeveel mensen zouden het totaal niet herkennen? Het aantal christenen, en daarmee de Bijbelkennis, is in onze samenleving gestaag afgenomen. We heb-

ben er als christenen mee te leven dat we meer en meer een minderheid zijn, in een seculiere samenleving. Het zet je aan het denken. Hoe herken je iemand als christen? Hoe herken je elkaar als christen? Zou het moeten, dat je op de één of andere manier duidelij-

lijk herkenbaar bent? De huidige situatie doet soms denken aan de eerste gemeente. Het vroege christendom

was immers ook een minderheidsbeweging! Zelfs in de tijd van Constantijn de Grote - zo zijn de schattingen - was slechts 10% van de bevolking van het Romeinse Rijk overgegaan tot het christendom. In Handelingen 2 staat: "En prezen God, en hadden genade bij het ganse volk." (vers 47a). Waarom de eerste christenen in de gunst van het volk stonden staat er niet direct bij. Misschien omdat ze deelden met iedereen die het nodig had? Of dat ze gezamenlijk vol vreugde de maaltijd deelden en God loofden in de tempel? Wie zal het zeggen. Ik denk dat je christenen nog het beste kan herkennen aan hun daden, aan hun hartelijkheid en vrijgevigheid. Aan hoe ze op Jezus zijn gaan lijken. Dan is kennis mooi, of van die typische cultuuruitingen waarin je elkaar herkent. Maar de barmhartigheid is nog mooier! Het vrouwtje dat ik sprak had dat ook door. 'Dat gaat over een genezing', zei ze. Gods barmhartigheid, daar mogen we uit putten, en van uitdelen.

Ursa

Spreuken 27 vers 17

Zoals men ijzer met ijzer scherpt, zo scherpt de ene mens de ander.

Een mes dat niet meer scherp is kun je weer scherp maken met een ijzeren staal. Dat is een rond stuk ijzer met een handvat speciaal gemaakt om een mes aan te scherpen. Je gaat met het mes een links rechtse beweging maken langs het ijzeren staal tot het weer scherp is. Dit gaat

ook zo met mensen. De een scherpt de ander weer aan met het overdragen van zijn of haar kennis over de Heer. Dat doen onze ouders die hun kennis doorgeven aan ons: wat wel en niet mag of niet goed is. Maar ook als we zondags naar de preek luisteren worden we aangescherpt door Gods woord. Het schouder aan schouder staan met broeders en zusters is belangrijk door geloofservaringen te delen met elkaar. Wordt vervolgd.....
E. Doppenberg

Doen in Juda

Hiernaast een geheugensteuntje: wat is er dit jaar te doen in de stam Juda?

oktober

24
Lezing 'Zo zegt de Here HERE!' in Zaltbommel

november

25
Jongerendag in de gemeente Enkhuizen

december

11
Adventszangdienst in de gemeente Enkhuizen

december

12
Adventszangdienst in de gemeente Arnhem

Hij wacht op jou

Wie jong is, vindt mensen boven de vijftig al oud. Wie zelf de vijftig gepasseerd is, denkt: "Oud? ach, dat valt wel mee. Mensen die tachtig zijn of ouder, ja die zijn oud....."

Ons leven vliegt voorbij. Wij willen wel oud worden, maar niet oud zijn. Daar doen we dan ook alles voor. Wij eten gezond, bewegen veel en kleden ons jong. Je ziet zeventigers nog op een racefiets klimmen, in flitsende pakken. Tachtigers maken soms nog wereldreizen.

Dat er eenmaal een einde komt aan ons leven, daar denken we liever niet aan. "Pluk de dag, geniet van het leven, denk niet aan de dood".

En zeker, wij mogen van het leven genieten. Toch is het verstandig eens te luisteren naar wat God in de Bijbel zegt over leven en sterven. Over wat er

na dit leven komt. Hij is immers de Schepper van het leven, Zijn woorden hebben de hoogste waarde.

"Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren;" (Psalm 90 vers 10a).

Pessimisme? Nee, realisme, wijsheid. Er komt gegarandeerd een einde aan ons leven op aarde, wat onze leeftijd op dit moment ook is. Hier op aarde hebben wij niet het eeuwige leven, hoezeer de wetenschap dit ook probeert te bereiken.

God zegt in de Bijbel: "En gelijk het den mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel;" (Hebreeën 9 vers 27).

Dit leven is beslissend voor het leven na dit leven. Daar is de Bijbel glashelder over. Ons leven is niet voorbij als wij sterven, dan begint het pas. Aan dat leven komt nooit een einde. honderd jaar, duizend jaar, een miljoen jaar, een miljard jaar.....eeuwig.

"De mens verdwijnt toch in het graf of in het crematorium" reageren jullie dan

misschien. Dood is dood, bewijs het maar dat er een leven is na de dood.

Eeuwig leven
is pas
duurzaam

Visje

www.visje.cjb.net

Weten jullie dat er bewijs is? Het bewijs is de opstanding van Jezus Christus uit de dood, nu zo'n beetje tweeduizend jaar geleden. Jezus, de Zoon van God, overwon dood en graf op de Paasmorgen. Veel mensen hebben Jezus na Zijn opstanding gezien. Zij waren zo overtuigd, dat ze het aan iedereen wilden vertellen. Daar hadden zelfs velen hun leven voor over!

"Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere;" (Romeinen 1 vers 4).

Jezus werd gekruisigd, en samen met Hem twee moordenaars. Eén van de twee vroeg Hem: "Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn." Waarop het antwoord klonk: "Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn" (Lukas 23 vers 42 en 43). Die toekomst wacht jullie ook, als jullie de Here Jezus erkennen als je Verlosser en Zaligmaker.

De Bijbel zegt dat wij allemaal gezondigd hebben en het oordeel van God verdienen, hoe goed wij ook proberen te leven. "Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;" (Romeinen 3 vers 23).

Ieder mens die eerlijk naar zichzelf kijkt moet toegeven dat hij of zij tekort schiet in wat God van ons, van jou en van mij, vraagt: God en onze medemens lief te hebben. Het oordeel Gods houdt in, dat mensen die Hem willens en wetens negeren en levenslang in het kwaad volharden, na hun sterven niet in Zijn nabijheid mogen leven. Dat is toch verschrikkelijk? Want buiten God is er toch geen goedheid en vreugde? Over de plaats waar mensen die God tijdens hun aardse leven steeds afgewezen hebben na hun sterven heengaan, zei Jezus: "daar zal zijn wening en knersing der tanden" (Matthëus 13 vers 50b).

Het zal dus een plaats zijn van spijt en wroeging. Maar de Here Jezus wil niet dat jij op die plaats zult komen. Hij wil je redden! Daarom gaf Hij Zijn leven aan het kruis. "en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Johannes 1 vers 7b).

Stel je vertrouwen dus op Hem, en laat je redden. Dan zul je de eeuwigheid doorbrengen in Zijn nabijheid. Het zal daar heerlijk zijn, want Hij maakt immers alle dingen nieuw. Daar is geen ziekte meer, geen verdriet, geen pijn, geen oorlog. Voor altijd en eeuwig zullen wij Hem, de Here Jezus, dan mogen loven en prijzen.

Zou jij dit ook willen? Hij wacht op jou, ga tot Hem, belijd je zonden en ontvang Zijn vergeving. Hij zal je met open armen ontvangen!!!

R. Blumink

Over het bidden:Tijd om te bidden

Toen de Here Jezus Zijn openbare leven te midden van het Joodse volk had aangevangen en door de verkondiging van het nabij zijnde Koninkrijk der hemelen, Hij zo ook vele vragen wat betreft dat Koninkrijk in de harten van zijn luisteraars had doen opkomen, zo klom Hij op een berg, en hield daar voor de samengekomen menigte een uitgebreide redevoering (Matth. 5 – 7).

Daarin maakte Hij nader bekend het wezen en de rechten van Zijn Koninkrijk. Wij kunnen deze bergrede daarom ook wel de grondwet van het Koninkrijk der Hemelen noemen. De Heiland begint met de beschrijving van de onderdanen van dit rijk en zegt wat en hoe men moet zijn om Zijn Koninkrijk te kunnen binnen gaan, te beërven. Lees daarvoor de Zaligsprekingen (Matth. 5 : 1 – 12). Altijd weer mooi

en leerzaam om je daarin te verdiepen. Maar waar het ons nu om gaat is dat de Heer ons in deze bergrede toch ook bijzonder wijst op het gebed, de buitengewone belangrijkheid daarvan. Want in het gebed mag je als zwak en nietig mens praten met de hoogste Majesteit. Alles wat er in ons leeft, je hele hart, mag je voor Hem de allerhoogste God uitstorten in de Naam van Jezus. We hoeven niet bang te zijn om tot Hem te gaan in het gebed, want God hoort naar onze gebeden en verhoort ons gebed om Jezus' wil. Niet altijd op de manier zoals wij dat denken en nodig achten, maar op een manier waar we later altijd dankbaar voor zullen zijn. Want Hij weet wat goed en nodig is voor Zijn kinderen. In de Bijbel vinden wij vele voorbeelden van Gods kinderen die aanhoudend hebben gebeden en op die gebeden verhooring hebben mogen ontvangen. Ouderen onder ons hebben ook zelf die ervaring, zij hebben in hun leven mogen ervaren wat het gebed vermag. Want

het gebed is het sterkste wapen van ons christenen. Dat ook jullie jongeren dat in het leven mogen ervaren! Jezus zegt in Matth. 6 : 6 – 8: “Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader in het verborgene; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. En gebruik bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden. Wordt hun dan niet gelijk, want (God) uw Vader weet, wat gij van node hebt eer gij Hem bidt.” En dan leert Hij de Zijnen het gebed des Heren, ‘Het onze Vader’. Over de geweldige inhoud van dit gebed zijn recent in verschillende edities van de Stem v.d. laatste Bazuin enige stukjes geschreven. De Heer zegt dus: “Ga in uw binnenkamer, sluit uw deur.” Zoek dus de stilte en afzondering als je tot de Heer gaat in het gebed. De Here Jezus heeft ons ook hierin het voorbeeld gegeven. Want Hij zocht altijd de stilte en afzondering als Hij tot Zijn Hemelse Vader bad. Ook zegt Jezus: “Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opgedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opgedaan worden” (Matth.7 : 7 – 8). Wat toch een heerlijke en rijke belofte uitgesproken door Hem, Die de Mond der Waarheid is. En wij....., wij kunnen daar dus van op aan, want wat Hij ons beloofd, dat is zeker! Maar nu....., nu moeten wij toch waarschijnlijk erkennen, dat wanneer wij bidden, wij vaak in een godsdienstige haast zijn. Want hoeveel tijd besteden wij dagelijks aan het gebed? Zouden wij dat niet makkelijk in minuten kunnen samenvatten? Het is toch eigenlijk beschamend. Want onze verborgen tegenzin in het gebed, de gemeenschap met God komt aan het licht, als we het zo rekenkundig bekijken. Nu komt aan het licht en zal blijken hoe weinig wij verlangen met God alleen te zijn. Augustinus, een van de oude kerkvaders zegt, dat het gebed is als “een maatstaf van liefde tot de Heer.”

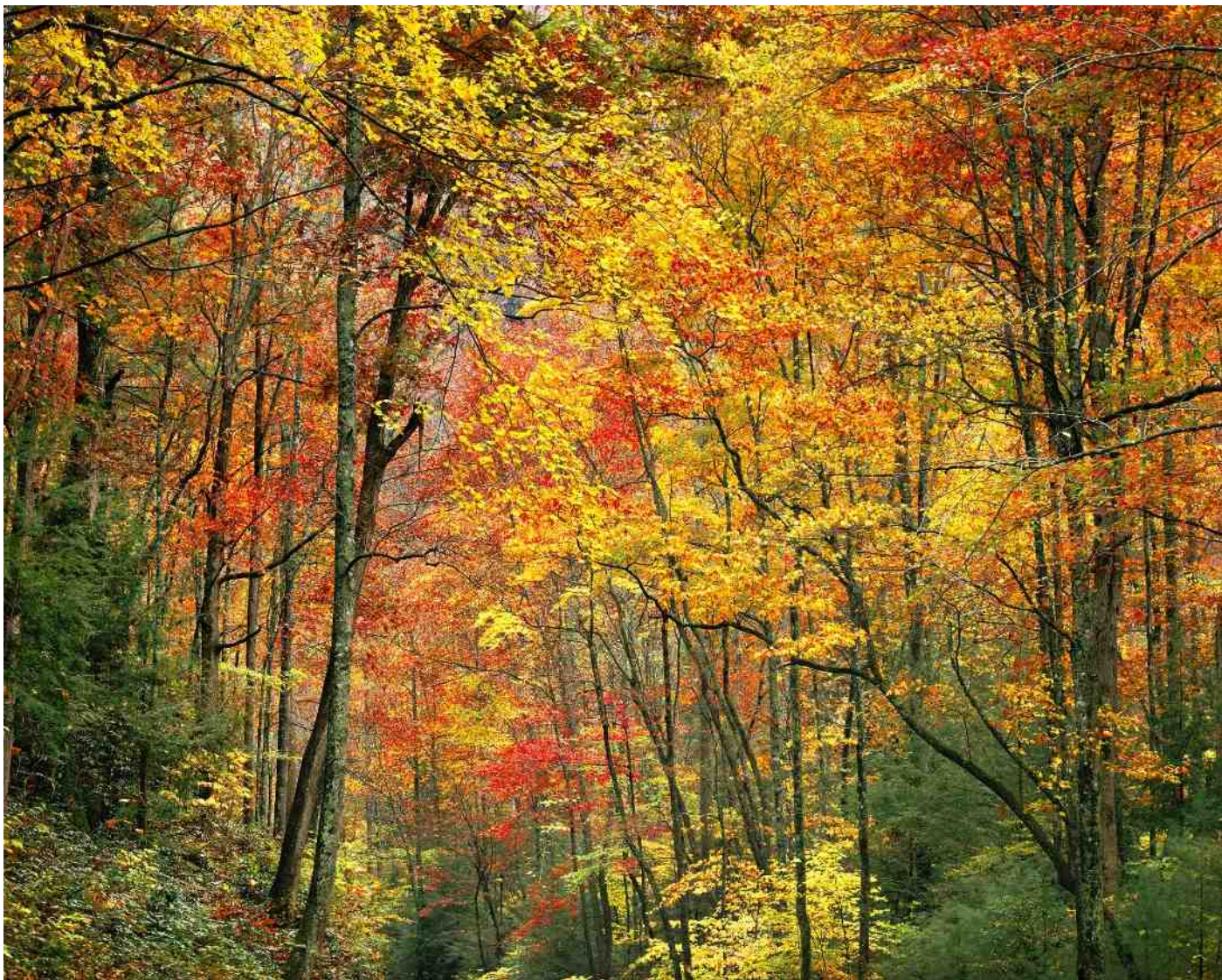
Het is zo, dat wij nooit klagen over de tijd die wij bijvoorbeeld besteden aan onze favoriete sport, of aan andere dingen (vul ze zelf maar in). Maar hoe kunnen wij verwachten vreugde te putten uit iets, wat wij zien als een plicht? En dat wij dat in haast doen, omdat wij

menen dat die andere dingen al onze tijd al in beslag nemen? Is er iets waar wij vreugde aan kunnen beleven als wij het met haast doen? Hoe vaak zeggen wij niet van zovele dingen: het is jammer, had ik maar meer tijd gehad, dan had ik er veel meer vreugde aan kunnen beleven. Maar van alles is er geen ding dat meer tijd van ons verlangt

dan het voortdurende gebed. Want ook snel opgezonden gebeden en verzuchtingen behoren tot het gemoedsleven van ons christenen. Maar willen zij echte waarde hebben, dan moeten zij gepaard gaan met meer geregelde naderingen tot God. En deze staan dan in verhouding als pijlers onder een brug die een verbinding maakt tussen een diepe bergkloof. Nu kun je een brug bouwen met haast en slecht materiaal, waardoor het een wankel geheel wordt en je maar moet zien dat je veilig de overkant bereikt. Maar je kunt ook een brug bouwen waar over is nagedacht met sterke onderdelen, waardoor je er zeker van kan zijn, dat er te allen tijde een goede en sterke verbinding zal zijn met de overkant. Zo is het ook met die geestelijke brug, de verbinding door het gebed met onze Hemelse Vader. Want met een goede en sterke verbinding kun je het geestelijk voorrecht, de voorsmaak ervaren en genieten van het onzienlijk leven, deze gemeenschap met een onzichtbare Vriend. Daarom, laten wij tijd maken voor onze gebeden tot God omhoog. Een oudere broeder, die wel wist waar hij over sprak zei eens tegen een jongere broeder: “Ga op je knieën, en groei daar.” Want op geen ander manier kan God het middelpunt van ons leven worden, en voortdurend heerschappij voeren in het binnenste van ons hart.

J. van den Akker.

Herfst

Spinnenwebben worden zichtbaar
door het frisse ochtenddauw.
Als kristalheldere parels
in de natte ochtendkou.
En de zon wil door gaan breken,
weerkatst straaltes op het rag.
En je ruikt de klamme geuren
van een fraaie herfstdag.

Het is windstil en de veldslak
laat een spoor na op het pad.
Op de straat zie je de kleuren
van het afgefallen blad.
In de tuin staan bolchrysanthen,
elfenbankjes in het mos
Egels gaan snel winterslapen,
op het veld en in het bos.

Boven omgeploegde akkers
hangt een grijze nevelaag
Hangen roestig bruine blaadjes
aan een lange beukenhaag.
Zie je trekvogels vertrekken
want straks wordt het hier te guur.
Veel insecten zullen sterven
't Is de wet van de natuur

Eiken en kastanjabomen
zitten vol met rijpe vrucht.
En ik zie mijn eigen adem
in de kille ochtendlucht.
Dan zit ik me af te vragen:
'Laat God door de mist misschien
deze wondermooie herfstdag
ons Zijn eigen adem zien?'

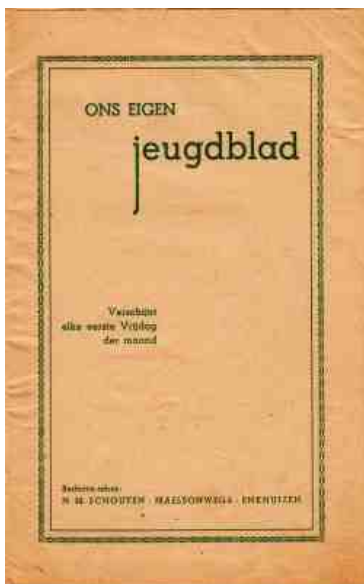
Hans Cieremans

Verhalen van vroeger

Wie dit nummer van de Jongerenbazuin in handen krijgt is zich niet meteen bewust van de geschiedenis van dit tijdschrift.

Het is natuurlijk niet de eerste keer dat in de HAZK een blad voor de jeugd verschijnt. Soms was dat zelfs gemeentelijk. Uit mijn jeugd herinner ik me het tijdschriftje dat eind jaren zestig enkele jaren verscheen in de gemeente Utrecht, uitgaande van jongerenorganisatie Daniël. Er stonden verslagen in van jongerenweekenden, een rubriek 'Kennis van Kerken' waarin een bepaalde denominatie werd doorgelicht en verder natuurlijk puzzels en allerlei artikeltjes die voor jeugdigen interessant waren. In een van de nummers die ik nu doorblader, vind ik zelfs een stukje over de ontwikkeling van het jongerenwerk, dat vanaf 1961 vaste vorm kreeg. Die ontwikkeling was in gang gezet omdat eind jaren vijftig 'de Here God in profetie de dienstknechten de opdracht heeft gegeven meer aandacht te besteden aan jonge mensen, in prediking en onderwijs', zo lees ik in no. 1 van 1969. Het bestaande jeugdwerk heeft daarmee een geschiedenis van ruim een halve eeuw.

OEJ

Dat wil niet zeggen dat daarvoor niets gebeurde. Kort geleden kreeg ik de beschikking over een nummer van 'Ons eigen Jeugdblad' (afgekort OEJ) waarvan hierboven een illustratie staat. Het is no.3 van 1946. Meteen op de eerste bladzij bleek het al de 14e jaargang te zijn dat het blaadje verscheen. Ik heb geen idee of dit Jeugdblad ook alle jaren in de oorlog verscheen (het blad

voor volwassenen 'Vrede zij U' is tenminste twee jaar niet verschenen wegens gebrek aan papier). Ik lees in ieder geval in Steevast 2003 (een uitgave van de vereniging Oud-Enkhuizen) dat OEJ vanaf 1929 verscheen. Het zal dus in de Tweede Wereldoorlog wel een poosje niet rondgezonden zijn.

In het blad dat naast me ligt, staan een paar verhalen, wat gedichtjes, raadsels en puzzels en ook worden kinderen die blijkbaar een briefje geschreven hebben of raadsels opgelost in 'Ons babbelhoekje' beantwoord. Het is grappig daar namen als Nelly Weeren en Emmy Lubbers tegen te komen, inmiddels oudere zusters die te lezen krijgen dat ze de puzzels goed hebben opgelost. Een ander meisje krijgt het advies het blad te bewaren zodat ze op een gegeven moment ingebonden kunnen worden tot een boekje.

Hersengymnastiek

Eén van de raadsels wil ik jullie niet onthouden, getiteld 'een hazenjacht'. 'Er werd een grote drijfjacht gehouden en daarbij werd o.a. een haas opgejaagd. Een der jagers scheen langoor als zijn persoonlijke vijand te beschouwen, want hij zat het arme dier maar achterna, dwars door het bos heen. Toch wist de haas nog te ontkomen. Tot hoever, denken jullie, was het beest het bos in gevluht?' Wie het weet mag het zeggen.

N.M. Schouten (1894-1958)

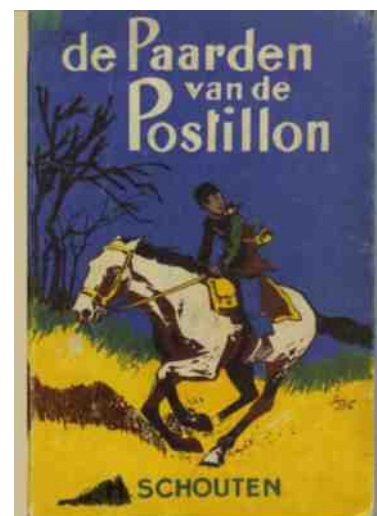
Redacteur van OEJ was N(ico) M(arinus) Schouten. 'Steevast' schrijft dat hij niet de enige schrijver was maar wel een grote bijdrage leverde. Toen ik erachter kwam dat deze broeder ook heel wat jeugdboeken op zijn naam had staan, heb ik br. S. de Jong uit Enkhuizen een aantal jaren geleden via de mail naar hem gevraagd. Hij schreef me: 'Hij heeft inderdaad veel boekjes voor de jeugd geschreven. Hij was in de HAZK te Enkhuizen organist, tevens hield hij eenmaal per week met een zgn toverlantaarn voor de Enkhuizer jeugd een lichtbeeldenmiddag. Met deze toverlantaarn ging hij, samen met R. Fijma en herder van der Beek, en later met evangelist Sietses, ook naar het dorp Hem, waardoor er ook verschillende mensen lid werden van de HAZK. (...) In een bejaardencentrum in Venhuizen verblijven nu nog enkele anderen die zoals zij aan mij vertelden

als kind bij deze middagen aanwezig waren geweest, en die vertelden dat zij als kind hebben genoten van het vertellen van dhr. Schouten (verschillende van hen kennen nu nog de verhalen die hij vertelde). In die tijd gaf hij ook aan belangstellenden belering; wie hem daarbij vergezelde weet ik niet.'

Kinderboekenschrijver

In 'Steevast' lees ik dat br. Schouten bakker/broodbezorger was. Zijn familie kwam oorspronkelijk uit Urk en in de Eerste Wereldoorlog kon hij er zijn dienstdaag doorbrengen. Die tijd leverde hem later inspiratie op voor verscheidene van zijn boeken waaronder een trilogie. In 1936 waagt hij het voor het eerst om de uitgeverij Callenbach een manuscript aan te bieden, die dat accepteert en het eerste van zijn boekjes verschijnt: Teun en Tom. Bij deze uitgeverij verschijnen nog veel meer werken van Schoutens hand, maar ook andere uitgeverijen publiceren zijn verhalen. Een overzicht kan men op internet vinden: www.achterderug.nl/pageauteurs_zsb.php?id=Schouten&id2=N.M.

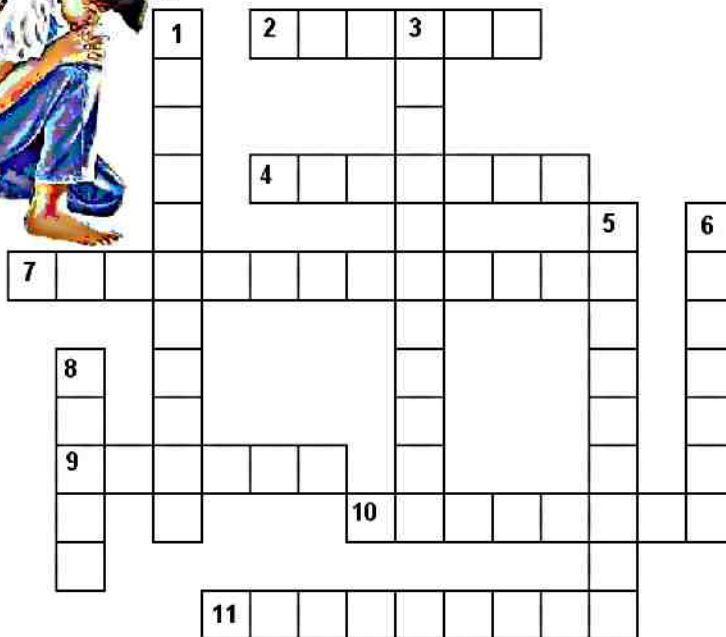
Aangezien ik het leuk vind om apostolische lectuur te verzamelen ben ik in antiquariaten op zoek gegaan naar deze boekjes, die ik nu bijna compleet

heb. Er zijn er nog heel wat beschikbaar. Ze golden destijds als zondagschoolboekjes. Een onderdeel van de viering van het kerstfeest op zondagscholen en in kerken was het uitreiken van zondagsschoolboekjes aan de (jongere) jeugd. Een traditie die ontstond rond 1850 en hier en daar nog steeds in ere is. Een goede omschrijving van wat het kenmerk van een zondagsschoolboekje is, is moeilijk te geven. Volgens sommigen moet het boekje evangeliserend van karakter zijn en een bekering is ook gewenst. 'Een praktische tip is: Kijk naar de laatste bladzijde. Komt daar het woord God, Heere, Jezus, gebed of psalmzinnen voor, dan heb je er een te pakken. En het blijkt voor 90% te kloppen.' Dit

laatste vond ik op internet en ik heb er wat boekjes van Schouten op nagekeken. Het klopt wel voor een groot percentage, maar niet voor allemaal. Schouten nam namelijk vaak een werkelijk gebeurd verhaal en liet er vervolgens zijn fantasie mee spelen. Zo kwamen ook apostolische kinderen in zijn boeken terecht, die dan wel een andere naam aangemeten kregen. Steevast weet dat toen N.M. Schouten in 1958 stierf, de directeur van Callenbach zijn vrouw schreef: 'In de rij van onze vaste auteurs nam hij al jaren zijn plaats in en we kunnen ons moeilijk voorstellen dat wij geen kopij meer uit Enkhuizen zullen ontvangen.' Arthur Berkhof

Praten met God

Horizontaal

- 2 Met gevoel vragen
- 4 Woorden die je zegt tegen God
- 7 Snel gebed
- 9 Zeggen dat je dankbaar bent
- 10 Goede wens die gelukkig maakt
- 11 Met respect

Vertikaal

- 1 Zang om God te eren
- 3 Bankje om bij te knielen
- 5 Wat je vroeg, dat kreeg je
- 6 Tegenovergestelde van hoogmoedig
- 8 Aanspreektitel voor God

Let op: De letter ij wordt in deze puzzels als twee letters gezien.

Amen

*Nu alleen maar "Amen" zeggen,
al is 't met gebroken stem;
dan je hand in Gods handen leggen,
op weg gaan, achter Hem.*

*Nu alleen maar blijven lopen
in het voetspoor van je Heer;
blijven strijden, blijven hopen,
wachtend op Zijn wederkeer.*

*Nu alleen Zijn woord vertrouwen:
"Altijd zal Ik met je zijn;"
als een kind je handen vouwen,
Zijn getuige willen zijn.*

*Al je twijfel af te leggen
en alleen maar "Amen" zeggen.*

Nel Benschop

Raar?

Raar eigenlijk, dat 10,- euro zoveel lijkt als je naar de kerk gaat, maar zo weinig als je gaat winkelen.

Raar eigenlijk, dat de tijd zo langzaam kan gaan als we in de kerk zitten, maar dat een film of een sportwedstrijd voorbij is voor je het weet. Raar eigenlijk dat we stilvallen, als we gevraagd worden om te bidden, maar dat we er nooit problemen mee hebben om iets tegen een vriend of vriendin te zeggen. Raar eigenlijk, dat we op het puntje van de stoel zitten als een wedstrijd wordt verlengd, maar dat we klagen als de kerkdienst wat uitloopt. Raar eigenlijk, dat het vaak zoveel moeite kost om een hoofdstuk uit de Bijbel te lezen, terwijl we een ander boek in een dag uit hebben. Raar eigenlijk, dat onze agenda vol zit als er door de kerk iets wordt georganiseerd, terwijl we voor een onverwachts feestje diezelfde agenda zonder enige moeite aanpassen. Raar eigenlijk, dat we geloven wat er in de kranten staat, terwijl we ons vaak afvragen of het wel waar is wat in de Bijbel staat. Raar eigenlijk, dat we zeggen, dat God heel belangrijk voor ons is, maar dat we, als het er op aankomt, onze prioriteiten heel anders stellen. Raar dat de mensen om ons heen christenen hypocriet vinden.Raar?

Balk en splinter

Een bekende en tegelijk curieuze gelijkenis van Jezus: "Verwijder eerst de balk uit je eigen oog voordat je iets zegt over de splinter in iemand anders' oog".

Is Jezus hier niet een beetje hard? Het is toch goed als je iemand er op wijst dat hij een splinter in zijn oog heeft? Jezus wist dat zelf maar al te goed: Hij was zelf opgegroeid in de werkplaats van Jozef de timmerman. Waarschijnlijk heeft Jezus vaak geholpen en is hij zelf voor zijn optreden timmerman geweest. Destijds had men nog geen veiligheidsbrillen. Jezus wist dus als geen ander hoe pijnlijk en gevaarlijk een splinter in je oog kon zijn. In de tekst staat het volgende: "En wat ziet gij den splinter, die in uws broeders oog is, en den balk, die in uw eigen oog is, merkt gij niet? Of hoe kunt gij tot uw broeder zeggen: Broeder, laat toe, dat ik den splinter, die in uw oog is, uitdoe; daar gij zelf den balk, die in uw oog is, niet ziet? Gij geveinsde! doe eerst den balk uit uw oog, en dan zult gij bezien, om den splinter uit te doen, die in uws broeders oog is" (Lukas 6 de verzen 41 en 42). Iemand met een balk in zijn oog. Een absurd beeld. Jezus moet hier bijna wel een grap maken, want zo iets kan toch niet bestaan? De man

met de balk in zijn oog moet inderdaad een hilarisch beeld zijn geweest voor de omstanders. Hij is al blind (met een balk in je oog zie je echt niks hoor!) maar hij doet alsof hij niet blind is. Nog sterker, hij meent zo scherp te kunnen zien dat hij bij iemand anders een splinter kan onderscheiden. Hij is dubbelblind. Een hilarisch, zo niet triest beeld, een slapstick waardig. Nu zou je kunnen zeggen dat een balk een hele hoop splinters is, en dat iemand eerst maar eens zijn eigen balk onder ogen moet zien voor hij een ander op diens splinter wijst. Wat ik echter denk is dat je er dan nog steeds naast zit. We zijn niet beter dan een ander, we hebben juist allemaal een balk die ons in de weg zit. Wat er voor een ander uitziet als een splinter is vanuit je eigen perspectief een behoorlijke balk. Om van die balk af te komen moeten we naar Jezus toe. Hij is de enige die de balk veilig uit je oog kan verwijderen. Jezus zegt: "Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht" (Matthéüs 11 vers 30). Bij Hem hoeft je dus geen balk te dragen, laat staan in je oog. Die balk heeft Hij zelf al voor jou gedragen. En als je iemand anders tegenkomt met een oogprobleem, stuur 'm meteen door naar de Heelmeester!

Ursa

Colofon

Redactie:

herder R. Blumink
Jeroen v.d. Pavert
Emile Doppenberg
Annabelle Doppenberg
Maurice Thesselaar

Contact:

www.jongerenbazuin.nl
redactie@jongerenbazuin.nl

Uitgever:

Editoo
www.editoo.nl

Een volgende keer in de Jongerenbazuin:

- De kerk, is het één van onze activiteiten in ons leven of is het ons leven?
- Elke zondag weer!
- Een spreuk
- Een artikel van jou? Mail het ons voor 22 november!